

רע"פ 2979/19 - מيري מרום מימי דוידיאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2979/19

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

מيري מרום מימי דוידיאן

המבקשת:

נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו בUF"ג 24491-12-18 מיום 25.2.2019 שניתן על ידי כב' השופט העמיתה ד' ברלינר וכב' השופטים א' נחליאלי חייאט וש' יניב

בעצמה

בשם המבקשת:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופט העמיתה ד' ברלינר השופטים א' נחליאלי חייאטו-ש' יניב) בעפ"ג 24491-12-18 מיום 25.2.2019 נדחה ערעורה של המבקשת על פסק דיןו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' בקר) בת"פ 16-09-54220 מיום 11.10.2018.

1. המבקשת הורשעה, לאחר הлик הוכחות, בעבורות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היוזק לרכוש במציד ושתי עבירות איומיים. כתוב האישום תיאר סכוך שכנים בין המבקשת למטלון, במהלך תקפה המבקשת את המטלון שלא כדין באמצעות קרש, וכן איימה עליו ושבירה תריס בחלוון דירתו באמצעות הקרש. הרשות המבקשת התבססה על עדויותיהם של ארבעה עדים, המטלון ובני משפחתו, אותן מצא בית משפט השלום מהימנות וכן על סרטון שצולם במהלך האירוע, בו נראהות המבקשת שהיא אוחזת בקש בידה, צעקה, ומכה בחלוון המזוכר לעיל. אך הטרפו הודהותיה של המבקשת בחיקירתה הנגדית כי איימה על המטלון וכי חבטה עם הקרש בחלוון. בגין האמור השית בית משפט השלום על המבקשת חדש מססר על תנאי לשך שלוש שנים והורה לה לחתום על התcheinבות בסך 1,000 ש"ח.

2. ערעור שהגישה המבקשת בבית המשפט המחויז נדחה. בית המשפט המחויז עמד על כך שאין בכך המבקשת כל טענה של ממש ביחס לממצא בית משפט השלום, מעבר לתחושא כי לא נעשה עימה צדק, והdagש כי בית משפט השלום התייחס לבקשת מלאה הסבלנות וכי גרסתה נשמעה במלואה. בית המשפט המחויז קבע כי ממצאו של בית משפט השלום מעוגנים היטב בחומר הראות שהובא לפניו, וכי אין בכך ערעור על מידת העונש, ועל כן דחה את הערעור.

3. להשלמת התמונה יzion כי במהלך הדיון בבית משפט השלום, לביקורת המבוקשת, שוחרר סנגורה מייצוג ומАЗ عمדה המבוקשת על כך שתיעציג עצמה, וכך היה גם בערעורו לבית המשפט המחויז ובבקשה שלפני.

4. בבקשתו שלפני – ככל שניתן להבין – טענה המבוקשת כי הערכאות דלמטה לא העמיקו בחומר הראות ולא אפשרו לה לספר את גרסתה לאירוע, וביקשה להורות על זיכוי.

5. לאחר שעניינו בבקשתו, סבורני כי דינה להידחות. על דרך הכלל, זכותו של הנאשם כי עניינו ידוע בפניו שתי ערכאות, ורשות לערעור שני תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים(ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצט אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לא-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5066/09 אוחזון נ' מדינת ישראל (22.4.2010); רע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017)). הבקשה שלפני אינה עומדת באמות מידיה אלו ועל כן אינה מצדיקה מתן רשות ערעור. לבקשתו ניתן יומה בפני שתי ערכאות ששמעו בארכיות את טענותיה וננתנו לה להציג את גרסתה. כפי שעמד בית המשפט המחויז, הרשותה של המבוקשת מעוגנת היטב בחומר הראות שהוצע, ואין מקום להתערב בה.

אשר על כן, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, א' באיר התשע"ט (6.5.2019).

שופט